



Suur-Helsingin Halevalaiset Naiset r.y.

Retki Tuusulanjärven taiteilijamaisemiin 26.8.2025

Lähdimme aikamatkalle historiaan ja taiteeseen. Tutustuimme kultakauden taiteilijoiden koteihin ja näyttelyihin. Monet Suomen taiteen kultakauden mestarit asettuivat asumaan juuri Tuusulanjärven rannalle.

Matkaan lähdimme tutulta Mikonkadun pysäkiltä. Ensimmäinen kohteemme oli Tuusulan kaunis ristikirkko, joka valmistui vuonna 1734. Kirkko on vanhimpia Suomessa säilyneitä käytössä olevia ristikirkkoja. Vuonna 1927 kirkko sai nykyisen, Pekka Halosen suunnitteleman värityksensä.



Aleksis Kiven
hautamuistomerkki v. 1877





Suviranta on taiteilija Eero Järnefeltin ateljeekoti. Järnefelt syntyi 1863 Viipurissa, Suoritti taideopintoja Suomessa, mutta opiskellessaan Pariisissa vuosina 1886–1891 hän kiinnostui naturalistisesta taiteesta. ”Oikean Suomensa” Järnefelt löysi Savosta, jonka maisemia kuvasi. Näistä erityisesti *Raatajat rahanalaiset* nousi tärkeään asemaan suomalaisnationalistisessa maalaustaiteessa. Myös Koli oli hänelle merkityksellinen paikka, jota hän paljon maalasi. Hän asui vaimonsa Saimin ja viiden lapsensa kanssa vuonna 1901 rakennetussa ateljeekodissa, joka toimii edelleen asuinkäytössä yksityiskotina.





Tutustuimme oppaan johdolla Suvirannan taidekokoelmaan sekä talon asukkaiden historiaan. Suvirannassa on myös viehättävä englantilaistyylinen puutarha, jossa ihastelimme upeita vanhoja yli satavuotiaita tammia ja hyvin hoidettua puutarhaa. Savusaunassakin piipahdimme.



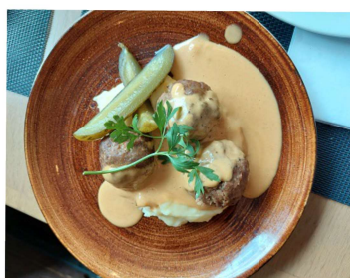


Lounaan nautimme tunnelmallisessa Ravintola Huvilassa.

Rakennus tunnetaan myös Järvenpään vanhana apteekkina. Vanha apteekin talo tuotiin nykyiselle paikalleen Karjalan kannakselta, Terijoelta. Apteekkari Aina Kajander hankki talon Bjarne Westermarckilta vuonna 1926. Rakennus toimi apteekkina vuoteen 1962 saakka.

Menu

Salaattipöytä
Tomaattikeitto
Lohi-rapu skagen
Huvilan lihapullat





Villa Kokkonen Alvar Aallon suunnittelema taiteilijakoti

Koti, joka syntyi flyygelin ympärille Tuusulanjärven länsirannalle, Vanhankyläniemen alueelle. Talo valmistui v.1969, ja on Alvar Aallon suunnittelema taiteilijakoti. Aalto suunnitteli Villa Kokkonen ystävänsä, säveltäjä Joonas Kokkoselle.

Villa Kokkonen on yksi harvoista toteutuneista Alvar Aallon yksityiskäyttöön suunnittelemissa rakennuksissa. Talon huonekalut ovat enimmäkseen Artekin ja Alvar Aallon Villa Kokkosta varten suunnittelemissa yksittäiskappaleita. Aallon ajatuksena oli, että Villa Kokkonen kääntää selkänsä kadulle eli Tuulimyllyntielle näyttäen jopa karulta mustan ulkolaudoituksenkin ansiosta. Sisätilat sen sijaan ovat avarat ja valoisat. Kokkonen ei halunnut tontin ulottuvan Tuusulanjärveen saakka, jotta järvenpäälaeisillä säilyisi mahdollisuus kulkea vapaasti rannassa.

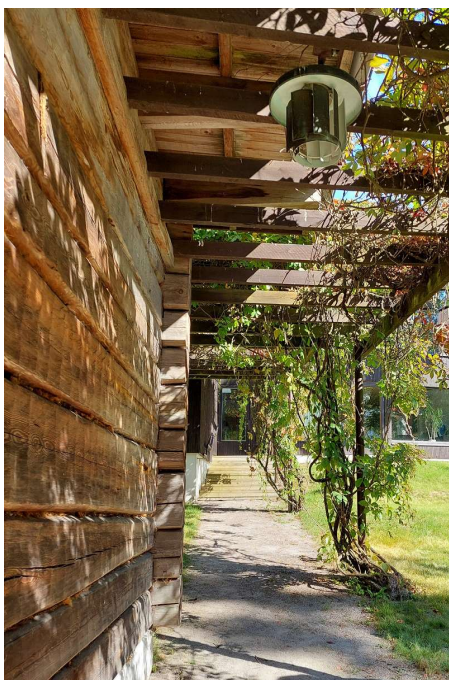




Joonas Kokkonen syntyi 13. 11. v
1921 Iisalmessa. Kokkosella oli
absoluuttinen sävelkorva ja
erinomainen musiikillinen muisti.
Kokkoson säveltuotannon ytimen
muodostavat neljä sinfoniaa
vuosilta 1960, -61, -67 ja -71.
Kokkoson kuuluisin sävelteos lienee
herännäisjohtaja Paavo
Ruotsalaisen elämän viimeisistä
hetkistä kertova ooppera *Viimeiset
kiusaukset*. Kokkonen kuoli
kotonaan 1996.



Pihassa on uima-allas ja sauna-
rakennus. Oli mielenkiintoinen
kohde tutustua.





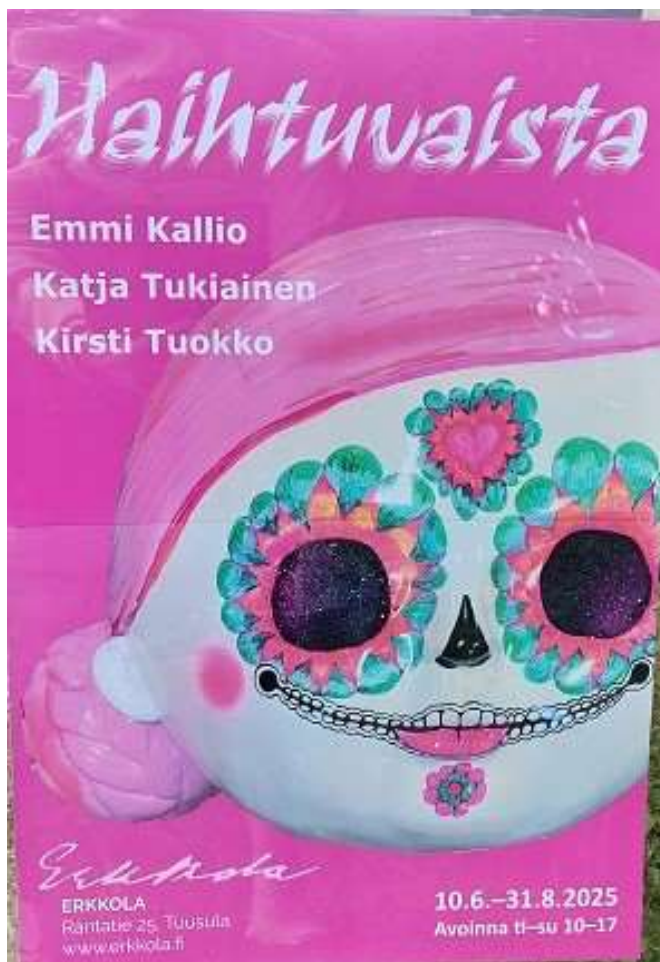
Taiteilijakoti Erkkola.

Runoilija J. H. Erkon hirsinen taiteilijakoti valmistui vuonna 1902 Tuusulan Rantatien varteen, aivan Aleksis Kiven kuolinmökin läheisyyteen. Erkkko halusi asua lähellä ihailemansa kirjailijan viimeistä asuinsijaa. Hän asui Erkkolassa vajaat viisi vuotta, aina kuolemaansa saakka.



Juhana Heikki Erkkko (1849–1906) oli 1800-luvun loppupuolen keskeinen kulttuuri-vaikuttaja. Hän oli suosittu runoilija ja näytelmäkirjailija, jonka kynä palveli usein aikakauden ihanteita ja pyrkimyksiä. Erkkko oli vahva ja monipuolinen suomalaisen kulttuurin ja kansanvalistuksen levittäjä. Oli seitsemän kertaa kihloissa, mutta naimisiin saakka ei ehtinyt. *Monet Erkon runoista elävät yhä lauluiksi sävellettyinä kuten Hämeen maakuntalaulu, Hämäläisten laulu, Jouluaatto (alkaa sanoin: No onkos tullut kesä) ja Kansalaislaulu (alkaa: Olet maamme armahin Suomenmaa).*





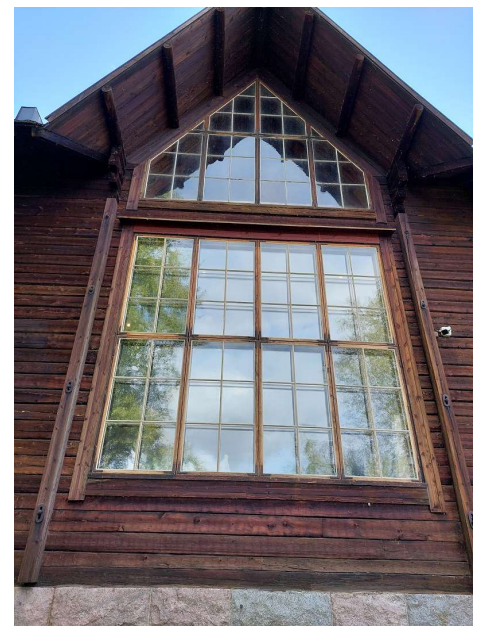
Haihtuvaista

on kolmen taiteilijan, Emmi Kallion, Katja Tukiaisen ja Kirsti Tuokon, yhteisnäyttely, joka tarkastelee elämän hetkellisyyttä ja kaiken pysymättömyyttä.



Näyttely tuo esiin ilon, surun ja elämän-janoisen nautinnon syklistä vuoropuhelua. Heidän teoksensa kutsuvat katsojan pysähtymään hetkeksi ja pohtimaan, kuinka aika ja tunteet muokkaavat meidän kokemuksiamme, ja kuinka kaikki, mikä on kaunista, on myös haihtuvaista.





Halosenniemi on taidemaalari Pekka Halosen kansallisromanttinen hirsinen erämaa-ateljee Tuusulanjärven rannalla, rakennettu vuonna 1902 . Halosenniemi on kotimuseo, joka toimii myös taidemuseona. Halosenniemi on yksi alueen komeimmista taloista, joka on entisöity alkuperäiseen asuunsa. Erikoisnäyttelyt esittelevät Halosen taidetta yhdistäen sitä muiden taitelijoiden tuotantoon. Halonen opiskeli taideopintoja useaan otteeseen Pariisissa 1890-luvun alkupuolella. Hänellä oli opettajanaan mm. Paul Gauguin.

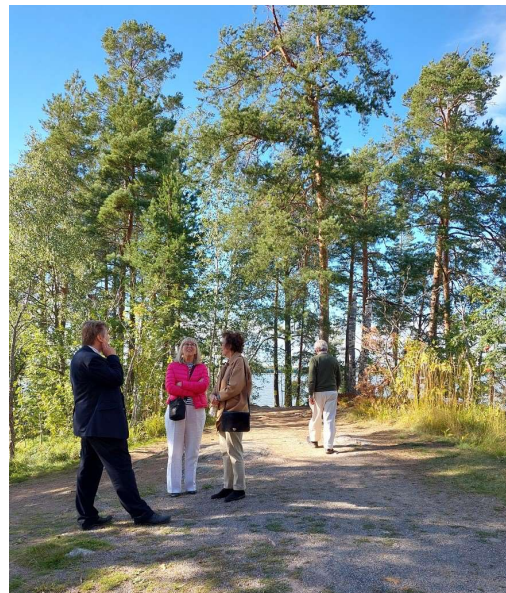


Se kuuluisa
possuluukku.



Halosenniemen kesänäyttely ”Pariisin taivaan alla” esittelee 1800–1900-lukujen vaihteen suomalais-taiteilijoiden maalauksia opintovuosilta Ranskasta. Tauluja ei saanut kuvata.



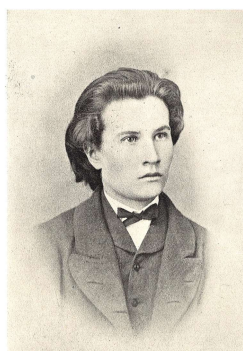


Retkemme onnistui mukavasti, vaikka olikin kiireinen ohjelma. Oli kaunis syksyinen kuulas sää, auringon säteet lämmittivät päiväämme.

Mukavaa, että oli niin monta kulttuurin ystävää lähtenyt retkeilemään.

Retki oli kurkistus historiaan ja taiteeseen. Historialliset rakennukset ja taideteokset olivat upeaa nähtävää ja kertomukset henkilöistä niiden takaa. Erkkolassa pysähdyimme hetkeksi tähän päivään, *Haihtuvaista* näyttelyn myötä.

Nähdään kulttuuri-illoissamme ja muissa karkeloissa, kiva kun osallistutte.
Suur-Helsingin Kalevalaisten Naisten hallitus.



SYYSKEVÄTTÄ

*Minä syksyssä
Näen kevättä:
Kun orasta
Näen pellolla,
Kun odelmaa
Luo niittymaa -
Näen lasta äidin rinnoilla*

*Syysluonnossa
Näen toivoa:
Pois leikaten
Kun myrsky sen.
Mik'eisty ei,
Maan multaan vei -
Jäi lehtikanta uudelleen.*

*Kun vaihtuu sää,
Uus, nuori pää
Taas silmät saa
Ja kukoistaa,
Suu aukenee
Ja laulelee -
Uus kevät maata valloittaa.*

J.H. Erkkö 18.10.1904



Runon myötä, jonka sain Erkkolan runolaatikosta, kiitän kaikkia retkellä olleita ja toivotan antoisaa syksyä. Kiva, että olitte mukana. Uusia seikkailuja odotellessa.

Kuvat ja taitto Pirjo Hyyppä
Suur-Helsingin Kalevalaiset Naiset ry